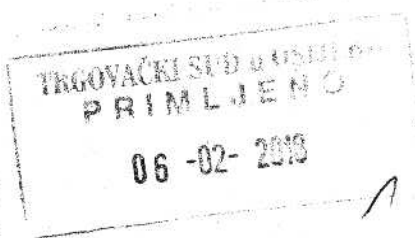

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

65 Pž-266/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom VINO ILOK d.d. u stečaju, Ilok, S. Radića 14, OIB 54322407060, odlučujući o žalbi vjerovnika ALENA IVKOVIĆA iz Rijeke, Užarska 28, OIB 63957064080, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-517/16-86 od 12. listopada 2017., u sjednici vijeća održanoj 23. siječnja 2018.

riješio je

Uvažava se žalba vjerovnika Alena Ivkovića iz Rijeke i ukida rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-517/16-86 od 12. listopada 2017. u dijelu točke 2. izreke, redni broj 35. i točka 6. izreke i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda Osijeku poslovni broj St-517/16-86 od 12. listopada 2017. u točki 2. pod rednim brojem 35. izreke djelomično je priznata tražbina vjerovnika Alena Ivkovića u iznosu od 468.297,87 kn, a djelomično osporena u iznosu od 1.355.989,39 kuna, a u točki 6. (pravilno bi bilo 7.) stečajni upravitelj je upućen na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti osporavanja te tražbine stečajnog vjerovnika, te određeno da će se smatrati da je osoba koja je upućena na parnicu odustala od prava na vođenje parnice, ako ne pokrene parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke. Pod istom točkom određeno je i da će se smatrati da je osporavanje otklonjeno ako osporavatelj tražbine za koju postoji ovršna isprava ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke.

Protiv tog rješenja vjerovnik Alen Ivković je pravovremeno izjavio žalbu. U žalbi u bitnom navodi kako je prijavio svoju tražbinu prema dužniku u iznosu od 1.824,287,26 kn koju su stečajni upravitelj i sud svrstali u tražbinu drugog višeg isplatnog reda iako je ta tražbina samo djelomično u iznosu od 678.650,00 kn tražbina drugog višeg isplatnog reda, a u ostalom dijelu predstavlja tražbinu ostalih obveza stečajne mase koja izravno tereti stečajnu masu. Tvrdi da je takva specifikacija njegove tražbine sadržana u posebnom podnesku koji je 12. veljače 2017. uputio prethodnom stečajnom upravitelju. Smatra očitim da raniji stečajni upravitelj nije dostavio navedeni podnesak novom stečajnom upravitelju pa je zbog toga ukupna tražbina svrstana u tražbine drugog višeg isplatnog reda. Zbog pogrešnog svrstavanja vjerovnikove tražbine, postoji objektivna mogućnost da stečajni upravitelj ne pokrene parnicu

zbog čega će se smatrati da je osporavanje otklonjeno i time bi cjelokupna tražbina ostala u drugom višem isplatnom redu što bi bitno mijenjalo uvjete namirenja s obzirom da se tražbine stečajne mase namiruju prije tražbina stečajnih vjerovnika. Predlaže da ovaj drugostupanjski sud preinači pobijani dio rješenja tako da utvrdi da iznos prijavljene tražbine drugog višeg isplatnog reda iznosi 678.650,00 kn, a iznos osporene tražbine za koji se stečajni upravitelj upućuje na parnicu iznosi 210.352,13 kn. Uz žalbu prilaže isprave na koje se poziva i za koje tvrdi da ih je dostavio ranijem stečajnom upravitelju

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj je naveo da je žalba neosnovana jer je ovaj vjerovnik prijavio svoju tražbinu na obrascu 18. upravo u iznosu od 1.824,287,26 kn i prilikom ispitivanja tražbine stečajni upravitelj se isključivo vodio sadržajem same prijave, dok nije imao saznanja o nekim dodatnim specifikacijama. Smatra nepravilnim mišljenje žalitelja da bi vjerovnik izgubio pravo na namirenje dijela tražbine kao ostalih obveza stečajne mase i u prilog tome poziva se na pravno shvaćanje ovog suda od 21. prosinca 2009. te naglašava kako ne osporava da dio prijavljenih i priznatih tražbina ovog vjerovnika predstavlja ostale obveze stečajne mase i da pobijano rješenje neće biti zapreka da se one namire na način propisan zakonom.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst, dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“: 71/15 i 104/17), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Prema podacima iz spisa koji je uz žalbu dostavljen ovom sudu, proizlazi da je u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom, vjerovnik Alen Ivković prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 1.824,287,26 kn na temelju ugovora o nalogu i računa čiji su brojevi naznačeni u prijavi. U prijavi je navedeno da vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom za iznos od 1.000.000,00 kn po osnovi zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika Anice Hukelj iz Zagreba poslovni broj OV-12656/15. Iz zapisnika s ispitnog ročišta održanog 28. rujna 2017. proizlazi da je stečajni upravitelj djelomično priznao tražbinu u iznosu od 468.297,88 kn, a osporio u iznosu od 1.355.989,39 kn. Kao razlog osporavanja navedeno je da neke odvjetničke radnje nisu obračunate u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, neki računi izdani su nakon otvaranja stečajnog postupka, a neki se odnose na pružanje pravnih usluga trećim osobama ili na tražbine odvjetnika iz članka 156. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona, s tim da je za svaki sporni račun dano posebno obrazloženje. Takvo osporavanje nije otklonjeno na ispitnom ročištu. Nakon toga je stečajni sudac donio pobijano rješenje i u obrazloženju rješenja ponovljeni su razlozi osporavanja tražbine.

Iz isprava koje je žalitelj priložio uz žalbu proizlazi da je istog dana podnio prijavu tražbine na obrascu 18. i dopis u kojem napominje da se cijela prijavljena tražbina odnosi na odvjetničke usluge obračunate u razdoblju od šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka i da se zato ima smatrati ostalim obvezama stečajne mase i poziva stečajnog upravitelja da plati dostavljene račune. Ako su točne tvrdnje žalitelja da je ovaj dopis podnesen zajedno s prijavom tražbine na propisanom obrascu za tražbine stečajnih vjerovnika iz članka Stečajnog

zakona, onda je u takvoj situaciji kad su sadržaji navedenih pismena međusobno proturječni, stečajni upravitelj s pravom uzeo relevantnom prijavu tražbine kao stečajnog vjerovnika i takvu tražbinu ispitao kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Sve druge isprave koje je priložio žalitelj (specifikacija tražbina koju je sastavio žalitelj iz koje proizlazi da u ostale obveze stečajne mase spada iznos od 1.145.637,26 kn, analiza prijavljene tražbine sastavljena po nalogu ranijeg stečajnog upravitelja iz koje proizlazi da u ostale obveze stečajne mase spada iznos od 176.368,75 kn i očitovanje na tu analizu od strane žalitelja) ukazuju na postojanje različitih stajališta o tome koji dio tražbine predstavlja tražbinu stečajnog vjerovnika, a koji dio tražbinu vjerovnika stečajne mase. Iz odgovara na žalbu, pak proizlazi da je stečajni upravitelj djelomično osporio, a djelomično priznao i onaj dio tražbine koji ne spada u tražbine stečajnih vjerovnika, nego u obveze stečajne mase.

Nadalje, izreka pobijanog rješenja je međusobno proturječna jer su, nakon upućivanja stečajnog upravitelja na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja osporene tražbine, u izreci rješenja navedene odredbe članka 267. Stečajnog zakona i to stavka 1. koji se odnosi na upućivanje vjerovnika na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine i stavka 2. koji se odnosi na upućivanje na parnicu osporavatelja. Iz prijave tražbine proizlazi da žalitelj ima ovršnu ispravu do 1.000.000,00 kn, pa je tome proturječna izreka rješenja kojim se stečajni upravitelj upućuje na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 1.355.989,39 kn. Proturječnosti rješenja doprinosi i pozivanje suda na odredbe koje uređuju pitanje upućivanja na parnicu ovisno o tome postoji li za osporenu tražbinu ovršna isprava ili ne i posljedice nepostupanja po uputama. U tome dijelu žalitelj s pravom tvrdi da bi propuštanje stečajnog upravitelja da pokrene parnicu na koju je upućen dovelo do toga da bi osporavanje bilo otklonjeno i tražbina bi se smatrala priznatom u cijelosti iako je očito da za cijelu prijavljenu tražbinu vjerovnik nema ovršnu ispravu. Ovo posebno zato što prilikom ispitivanja tražbine uopće nije utvrđeno odnosi li se ovršna isprava i na one tražbine koje je stečajni upravitelj priznao što bi bilo logično očekivati s obzirom na to da je ovršna isprava bjanko zadužnica.

S druge strane to ne bi utjecalo na položaj žalitelja u ovom stečajnom postupku, jer je stečajni upravitelj i tako osporio tu tražbinu bila ona tražbina stečajnog vjerovnika ili vjerovnika stečajne mase. To bi moglo utjecati samo na one tražbine koje su priznate jer bi u sebi impliciralo da je riječ o tražbini stečajnog vjerovnika koja će biti namirena tek diobom stečajne mase, a ne kao ostale obveze stečajne mase, prije diobe. U tome dijelu se stečajni upravitelj u odgovoru na žalbu pravilno poziva na pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici sudaca ovog suda od 21. prosinca 2009. prema kojemu priznanje tražbine kao tražbine drugog višeg isplatnog reda ne znači da vjerovnik nema pravo tražiti namirenje te tražbine kao obveze stečajne mase u smislu članka 154. u vezi s člankom 156. stavkom 1. točkom 2. Stečajnog zakona. Ali to ne znači, da je stečajni upravitelj trebao tu tražbinu uvrstiti u tražbine stečajnih vjerovnika, ako je već prilikom ispitivanja tražbine utvrdio da se ne radi o tim tražbinama.

Na temelju svega navedenog proizlazi da pobijanim rješenjem nije na jasan i nedvojben način utvrđeno koji dio tražbine vjerovnika Alena Ivkovića prema stečajnom dužniku predstavlja tražbinu stečajnog vjerovnika, a koji tražbinu vjerovnika stečajne mase, kao i za koji dio tražbine postoji ovršna isprava, da bi se pobijano rješenje moglo ispitati u pogledu pravilne primjene odredbe članka 267. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona. Stoga je

donošenjem pobijanog rješenja učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Zato je žalbu stečajnog vjerovnika valjalo uvažiti i ukinuti prvostupanjsko rješenje u dijelu koji se odnosi na tražbinu vjerovnika Alena Ivkovića i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (članak 380. točka 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona).

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitnu povredu odredba parničnog postupka na koju je ukazano ovim rješenjem, tako što će izjavu vjerovnika da dio njegove tražbine spada u ostale obveze stečajne mase smatrati djelomičnim povlačenjem prijave, pozvati stečajnog upravitelja da se određeno izjasni o tome koji dio tražbine ovog vjerovnika predstavlja tražbinu stečajnog vjerovnika, a koji dio spada u obveze stečajne mase, te konačno na koji dio tražbine se odnosi ovršna isprava, bilo one koja je priznata ili osporena kao tražbina stečajnog vjerovnika, bilo one koja spada u obveze stečajne mase, te nakon toga ponovo utvrditi koji dio tražbine je priznat, a koji osporen i odlučiti o upućivanju u parnicu pravilnom primjenom odredbe članka 267. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona.

Zagreb, 23. siječnja 2018.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

u. z. B. Dragić

e-ogel puvica